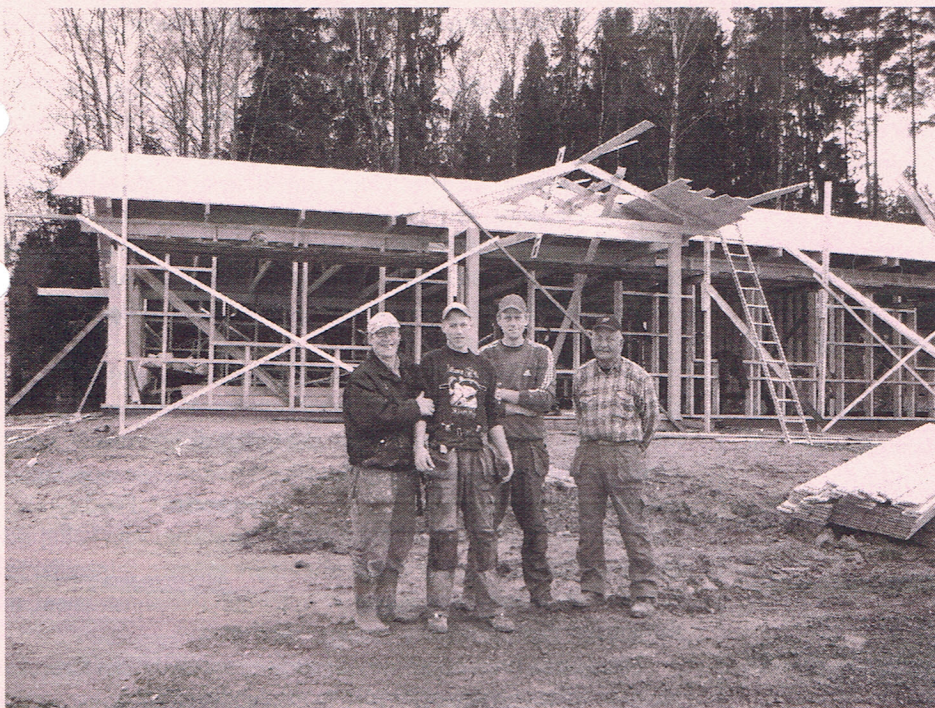

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 3 2005

Projektledaren Torbjörn Elvenäs samt Dennis Sandström, Per Gunnarsson och Eric Gunnarsson, Gunnarssons Bygg poserar framför sitt verk. Det har gått undan med parhusbygget i det vänliga vädret. Fast det återstår förstås en del även sedan väggar och tak kommit på plats.

Skollaget bygger i egen regi i väntan på kommunalt beslut

Nu är bygget igång. Inte de fem villor, som Löa Skollag planerar att bygga på gårdet mitt emot Bygdegården, men väl ett parhus ovanför dagisfastigheten. Det blir två lägenheter om 88 kvadratmeter i huset. För den ena är hyreskontraktet redan skrivet och den andra är tingad. Trycket efter bostäder i Löa är högt nu.

Planerna på att bygga fem villor att hyra ut till barnfamiljer, som Löa-Bladet berättat om i ett par nummer, finns kvar. Men beskedet om huruvida Lindesbergs kommunala bostadsbolag, Libo, går med i projektet såsom tanken var dröjer. Ett positivt intresse har visats från både Libos styrelse och kommunstyrelsen, men kommunala kvarnar måste ju som bekant mala i egen takt. Kommunchefen Peter Bring har fått i uppdrag att utreda om ett kommunalt bolag har rätt att

liera sig med ett privat, såsom det här var tänkt. Så beslutet i den frågan lär dröja ett tag till.

Under tiden bygger Löa Skollag helt i egen regi, för att få lite fart på bostadsmarknaden i byn. Det började med att skollaget blev erbjudet att flytta ett timmerhus från Ramsberg till Löa och lämpligt tomt utsågs för det. När det sedan visade sig att timmerhuset inte var i skick att flytta, var idén om ett hus där ovanför dagiset ändå
(Forts. på sidan 3)

Julmarknad

söndag 4 december
kl 14-17

Den 2:dra advent ordnar Löabygdens Hembygdsförening Julmarknad i Löa Bygdegård. Med fotoutställning, försäljning av hantverk och hemslöjd, bröd och karameller med mera, lotterier och kaffeservering.

Precis som vanligt Fotoutställningen kommer i år att arrangeras av Lars Åby.

– Fast då kanske den inte blir precis som vanligt, säger Lasse. Jag ska försöka ta fram lite mer moderna fotografier, där flera av marknadsbesökarna kan känna igensig.

Den som vill vara med och sälja egna alster är hjärtligt välkommen. Kontakta Maria Gotthard-Herren, 0580-300 59, för att boka plats.

Mycket välkomna är även de som vill skänka saker för försäljning eller till lotterierna. Maria tar emot även sådant.

Aktiv höst och varierande väder

Så har åter en sommar varit och farit. En sommar med regn och med sol och diverse aktiviteter. Såsom det brukar vara i Löa.

Lite löjligt är det förstås att ständigt förundras över hur fort tiden går, men det hör ju också till. Så det gör vi.

– Åh hörs i allsinvärlden, utbrister redaktionen bestört. Nu är det snart jul och det är hög tid att knäpa ihop ett nytt nummer av Löa-Bladet.

Och när vi då funderar över vad som finns att skriva om inser vi strax att det nog går att fylla några sidor denna gång också. Vi blandar som vi brukar gammal information med aktuella nyheter.

Sorgligt att berätta om denna gång är att Ulf Johansson, vår ovärderlige arkivfogde, hastigt avled i september och lämnade ett besynnerligt tomrum efter sig i Löa.

Spännande aktiviteter på gång är allt som händer på byggfronten. Skollaget bygger ett parhus och kan tänka sig fler, om nu de fem planerade hyresvillorna tillsammans med kommunen inte blir av.

Enligt kommunens bygglovshandläggare finns flera förhandsbesked om privata bygglov också inlämnade.

Bostäder till barnfamiljer är väsentligt för skolans framtida verksamhet. Men tankar på att pensionärens behov av praktiskt boende med möjlighet till hjälp även skulle kunna uppfyllas av någon egen Löamodell har också dryftats. Något mer konkret har väl inte sagts i denna fråga än, men för intresserade kan det ju vara gott att veta att steget från tanke till handling inte brukar vara så långt i denna by.

Vad beträffar vädret konstaterar vi att en helg i slutet av oktober bjöd på plötsligt snöfall. Men det vita regnade ju snart bort och i övrigt får hösten betecknas som en av de mildaste i mannaminne.

6 november 2005

Sista stipendierna ur Erik Ardesjös Minnesfond

I samband med Hembygdsföreningens årsmöte i mars nästa år kommer de sista stipendierna ur Erik Ardesjös Minnesfond att delas ut.

Fonden inrättades hösten 1984 efter Erik Ardesjös tragiska bortgång i en bilolycka. De anhöriga föreslog denna fond i stället för blommor vid begravningen. Bidrag till fonden kom sedan in på annat sätt också. Bland annat gavs en extra föreställning av bygdespelet Sol-Lisa sommaren 1985, då hela behållningen gick till fonden.

Erik Ardesjö hörde till initiativtagarna till Löabygdens Hembygdsförening och bygdespelen i hyttan. Han har beskrivits som en stor inspirationskälla. En aktiv och handlingskraftig lokalpatriot. En "alternativare" med egna idéer om allt ifrån kålrötter till teater.

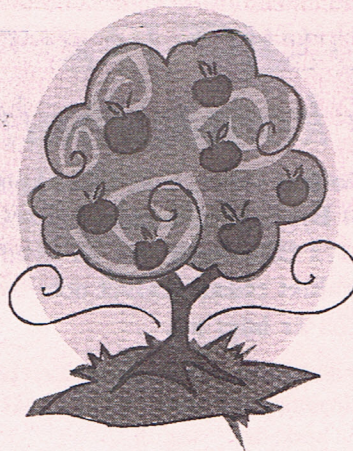
Nina Hedenius skriver om Erik Ardesjö i skriften Löabygden 1985: "I Hembygdsföreningen kunde han förankra och få utlopp för en del av sina idéer: att värna om vår miljö och skapa en aktiv bygdegård, att föra vidare kunskap och gammal god tradition, att öppna fönster och dörrar mot framtiden."

En fond för ungdomar i Löa som vill öka sina kunskaper i just sådant som Erik Ardesjö satte högt förefaller således som någonting mycket rätt. Stipendier ur fonden ska enligt de ursprungliga stadgarna ges till löaungdomar för "kunsksinhämtande inom kulturområdet, företrädesvis teater eller hembygdsvård". Fondstyrelsen godkände efter några år att även idrott kan räknas som kultur och kulturområdet har med åren fått allt vidare gränser. Stipendier har delats ut för bland annat inköp av noter och musikinstrument, till fotokurser, dansutbildning, ridläger med mera.

I stadgarna finns också skrivet att fondens medel ska förbrukas på 20 år. Eftersom inga sökanden funnits under ett par år, har fonden fått överleva lite längre än den utmätta tiden. Men 2006 års stipendier ur Erik Ardesjös Minnesfond blir alltså de sista.

Ungdomar är välkomna att söka stipendier för egen del eller

kan föräldrar eller annan vuxen föreslå lämplig kandidat. Ansökan om 2006 års stipendier, som delas ut i samband med Hembygdsföreningens årsmöte, ska vara inne senast 31 januari 2006. Skicka eller lämna ansökan till Hembygdsföreningens ordförande, Erik Wickman, Humlegården Löa, 71494 KOPPARBERG.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.
Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.

Redaktion:

Stina Gottliebsson, Petters, 302 55
Maria Lindstedt, Fredensborg, 309 09
Margareta Gustafsson, Uddnäs, 301 20

Kanske kan det bli fler parhus?

(Skollaget bygger. Forts fr sid 1)

väckt och planerna på att bygga ett nytt hus utvecklades i stället.

Kommunen ritade in ett antal tomter där ovanför skolan redan på 1960-talet. Det är två av dessa, mellan dagisfastigheten och det hus som Michael Long numera äger, som Skollaget nu köpt in och bygger på. Kommunen och grannarna har gått med på att tomtplaneringen ändras, så att parhuset har kunnat läggas precis på gränsen mellan de tidigare två tomterna. En del av den nedre tomten, som redan tidigare arrenderats som lekplats förs nu över till dagisfastigheten och en bit av den övre tomten kommer att köpas in av Michael Long.

Goda villkor

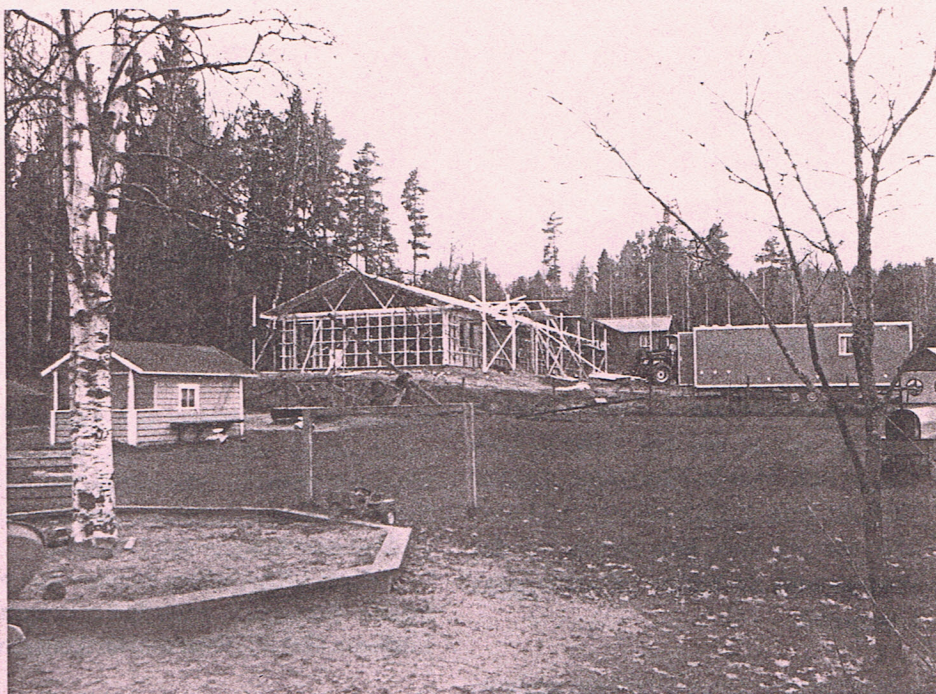
Pojkarna i Löa Skollags styrelse är ena hävertar på att förhandla med såväl kommun som banker. Det betyder att de två tomterna, som tidigare var prissatta till 33 000 kr per styck köpts in för 50 000 kr och att kommunen nöjer sig med en anslutningsavgift av 75 000 kr för det kommunala vattnet och avloppet.

Byggkostnaderna är beräknade till 1,6 miljoner kronor. Löa Skollag får låna hela den summan av Bergslagens Sparbank till mycket goda villkor. Handelsbanken var också villig att låna ut pengar till projektet och deltog i förhandlingar, men Nordea ansåg bygget som ett stort riskprojekt och sa nej direkt.

Berättar Torbjörn Elvenäs med stor förbittring i stämman. Att påstå att det skulle vara en risk att bygga bostäder i Löa är att trampa en jordslagen löabo som Torbjörn mycket hårt på tårna.

Lokala entreprenörer

Huset är ritat av Gunnar Sandin Byggprojektering AB i Kopparberg. Stefan Olofsson (handelsman Kenthas bror) med sitt företag Novab har varit behjälplig med kostnadskalkyler med mera. Torbjörn Ström på Novab är kvalitetsansvarig för bygget - enligt gällande regler behövs särskild kompetens för det - annars är det Gunnarssons Bygg, Löa, som är entreprenör för bygget, Sune Johansson fixar elen och Linde VVS rörmokeriet. Ulf Gustafsson, Risåns

En del av en av tomterna som Skollaget nu köpt och bygger på arrenderas redan som lekplats och kommer att införlivas med dagisfastigheten.

Måleri målar och Byggglaget i Kopparberg levererar virke med mera.

Torbjörn är projektledare för det hela, men syns allt som oftast själv med en såg eller hammare i handen.

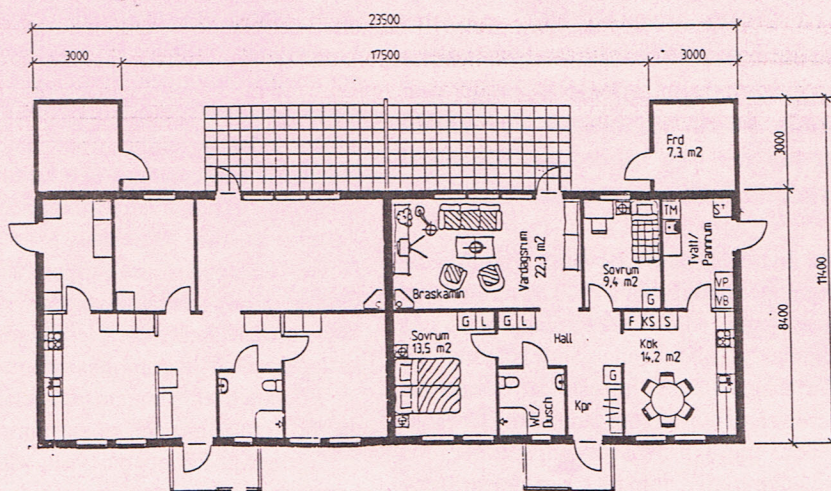
El och värmepump

De två enplanslägenheterna i huset blir vardera på 88 kvadratmeter och tre rum och kök. Kallhyran är beräknad till 4 500 kr per månad. En elpanna med luftvärmepump svarar för värmen. Ett litet förrådsutrymme till varje lägenhet och en uteplats är inritad på baksidan av huset. Men när Torbjörn nu står vid bygget och ser ut över sina egna åkrar med Löa Hytta i bakgrunden funderar han över om inte uteplatsen borde ligga åt

det hållet i stället. Det är ingen dålig vy över denna trevliga by.

Framtida tankar

Under byggets gång har Torbjörn och Skollagets ordförande Oa Holfve kommit på att det finns fyra kommunala tomter till inritade här ovanför skolan. De skulle kunna ge plats för två parhus till av liknande slag. Nu när ritningar ändå finns för sådana hus kanske det kan vara ett alternativ till de planerade fem "hyresvillorna". Särskilt om Libo skulle tacka nej till erbjudandet att gå med i Löbo. Skollagets styrelse har funnit idén intressant, men något beslut är inte fattat om den saken.

Lägenheterna i parhuset blir på tre rum och kök. Braskaminen, som är inritade i vardagsrummet har dock rationaliserats bort. Den skulle fördyra hyran med ca 200 kr i månaden.

De kommer att bo i parhuset

Syskonen samlas i Löa. Gunilla Åhrlin, syster till Ulf Lager, Lisa Lager och Maria Lindstedt, flyttar till Löa från Kopparberg i februari och tar då den ena delen av det parhus som nu håller på att byggas i anspråk.

– Äntligen säger Gunilla, äntligen samlas vi i Löa allihopa. I tre års tid har jag försökt att få tag i någonstans att bo i Löa. Nu kan jag äntligen få komma hem igen!

Sonen Simon går redan i Löa Skola. Han började i femma denna termin, men kommer således att få betydligt närmare till skolan än nu när det nya huset är färdigt.

– Han trivs jättebra i skolan, berättar Gunilla, precis som jag gjorde när vi först flyttade till Löa. Jag började också i femman när vi flyttade från Köping till Rällså och jag gick i samma klassrum som Simon nu går i.

Gunilla Åhrlin har blivit invald i

skolföreningens styrelse och känner sig redan ganska etablerad i Löa. Men hon känner sig mycket förväntansfull över att få flytta in i det nya fina huset, med den fina utsikten över kohagar och Löa hytta.

Arbetet i Kopparberg kommer hon att behålla. Det tar ju inte mer än 8 minuter till Linåkern, där hon jobbar som förskollärare.

Den andra halvan har Susanne Lindén från Stockholm paxat för. Förhoppningsvis ska huset vara klart för inflyttning till årsskiftet, så att Susanne kan flytta in och sonen Cornelis fortsätta sin skolgång i tredje klass i friskolan i Löa.

– Vi har i alla fall blivit lovade att vi ska kunna bo på något sätt i Löa då, så att Cornelis kan börja skolan när vårterminen börjar, säger Susanne till Löa-Bladet per telefon.

Den äldre sonen Niklas, som försörjer sig som dansare och koreograf, blir kvar i Stockholm, liksom Susannes man, datakonsulten Göran Lindén. Susanne själv är sjukpensionär och kan berätta om en rad sjukdomar och förskräckliga historier om svensk sjukvårds ofullkomligheter, men hon skrattar ändå och tror att allt kommer att ordna sig.

Makens jobb kräver närvaro i Stockholm, men han kommer ju hit när han kan, säger Susanne och berättar att kärleken till Löa och längtan att bo här kom mycket plötsligt.

– Vi var och åkte skidor på Klacken och stannade till i Löa och jag blev kär på en gång. Det kändes på en gång att åååh, här vill jag bo.

En friskola i byn var en viktig pluspoäng. Susanne tog kontakt med skolan och fick bekräftelse på att Cornelis kunde få plats där. Och när hon sedan fick höra talas om parhuset, som håller på att byggas var det inte svårt att bestämma sig.

– Men drömmen är att vi ska kunna bygga ett eget hus i Löa. Göran Larsson, Banken, har en tomt på ett par hektar vid Tjärn som skulle vara perfekt. Jag hoppas så att vi kan få köpa den och får bygglov där, men ingenting är klart ännu.

Tomten vid Tjärn är så pass stor att där skulle få plats med några får också, vilket inte minst skulle glädja bordercollierna Roweena och Black, som också kommer att flytta med till Löa.

Engagemanget och drivkraften fanns ofta i Samordningsgruppen

Sedan Löa Hytta hade restaurerats i en första omgång 1972 väcktes alltför bybor för tanken att den gamla bergsmansbyns speciella miljö och gamla kulturbyggnader var värda att bevara och bibehålla, för såväl bygdens folk som turister.

Löa hyttelag fanns bevarat. Hembygdsföreningen hade bildats 1977. Kvarnbolaget hade ännu viss verksamhet och Löa Andelssåg hade sina andelsägare. På Mårtensgård fanns intresse att bevara det gamla gårdsmejeri som fanns där. Här fanns således flera intresseorganisationer och privata initiativ, som på olika sätt strävade efter att bevara det kulturarv som fanns i byn. Behovet av samordning växte successivt fram.

Därför inrättades ”Samordningsgruppen inom Löabygdens Hembygdsförening 1979. I gruppen ingick representanter för hembygdsföreningen, hyttelaget, andelsågsågen, kvarnbolaget och mejeriet, Östra och Västra Löas byfogdar samt Lindesbergs kommuns fritidsnämnd och kulturnämnd. Till gruppen knöts även två experter, Gunnar Zetterkvist från Dalarnas Museum och Holger Törnquist, som tidigare arbetat för Gränges Kraft. Länsantikvarien, Örebro läns Museum och Örebro läns Hembygdsförbund kallades också till gruppens sammanträden.

I denna brett sammansatta grupp fanns en god kompetens och ett stort intresse och engagemang, för att på bästa sätt bevara kulturarvet i den gamla bergsmansbyn och göra det tillgängligt för besökare. Därtill fanns goda kunskaper och kontakter, för att

änska pengar till önskade projekt.

En ny stor renovering av hytta, kvarn och såg genomfördes 1985 med ekonomiskt bistånd av Riksantikvarieämbetet. Ytterligare upprustningsprojekt och förbättringar har sedan skett under åren. Maskiner, verktyg och annan utrustning har anskaffats för att i görligaste mån återställa anläggningarna till sitt gamla och brukbara skick. Engagemanget och drivkraften till detta fanns i stor utsträckning inom Samordningsgruppen.

De senaste större renoveringsarbetena skedde 2001/2002. Då blev bland annat rostugnen rostskyddsbehandlad och om-murad, kvarndammen reparerades och

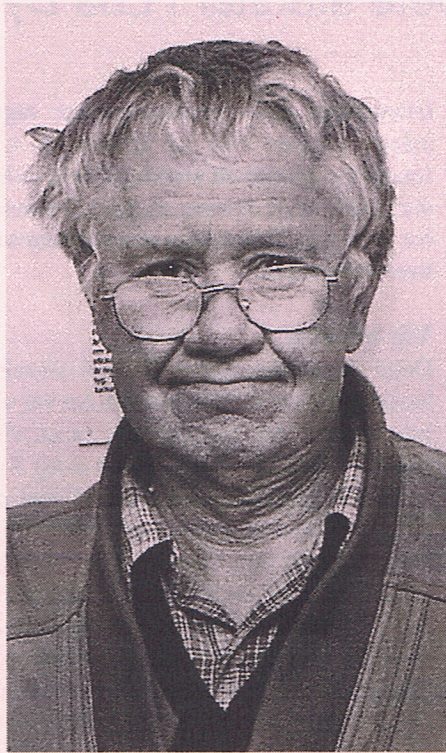

Med obruten kärlek till bygden

Ulf Johansson var inte riktigt som andra. Han gjorde mycket, men var inte särskilt mån om att ta emot beröm och applåder. Visst uppskattade han utmärkelser han fått, som stipendium ur Lennart Svalins Minnesfond och Djurklou-penningen. Men det viktiga var att arbetet blev gjort. Och ville nu ingen annan ta tag i det, så gjorde han det själv. Tvär och ilsken ibland. Surt småmuttrande andra gånger. Men det som behövde göras blev gjort och Löabygdens Hembygdsförening har oändligt mycket att tacka Ulf Johansson för. Inte minst då byarkivet i Löa, som till största delen är Ulf Johanssons verk från början till slut.

Ulf var inte själv barnfödd i Löa. Men med släktrötter på mödernet i Rällså hade han ett starkt och äkta intresse av att lära så mycket som möjligt av bygdens historia. Han ordnade bypromenader och gruvvandringar och ville så gärna förmedla de historier om gårdar, människor och verksamheter i bygden, som han grävde fram ur de gamla dokumenten. Hans sorg var att löaborna visade ett tämligen begränsat intresse av att följa med på hans hembygdsaktiviteter. Gott att veta är att arkivet ändå bevarar hans kunskaper.

Hyttan var centrum i den gamla bergsmansbyn. Det betonade Ulf Johansson ofta. Så var det ju förr, när järnet gav liv åt Bergslagen, men den restaurerade hyttan i Löa har också i nutid varit kärnan och livsnerven i byn. När spelmansstämma, teater och aktiviteter av olika slag gav nytt liv åt hyttan levde hela byn opp och Ulf hade ofta del i dessa aktiviteter. Hyttans bevarande låg honom således varmt om hjärtat. Ofta sågs han

med hammare eller målarpensel i högsta hugg på hyttbacken. Ibland stod han där i livligt samspråk med riksantikvarieämbetets representanter, andra gånger guidade han runt grupper av intresserade besökare.

Bygdespelen i hyttan under åren 1977-89 tog också Ulf Johanssons krafter i anspråk. Om hans sceniska verksamhet begränsades till statistroller, så hade han desto mer att göra bakom scenen. Där fanns allt arbete med biljetter, program, annonser, affischer, budget, anslagsäskanden, rese-räkningar med mera, med mera. Dessutom var han suverän som teatervaktmästare och inkastare. Ingen mer än Ulf Johansson trodde på att det skulle gå att få in 350 teaterbesökare i Löa Hytta. Men det gjorde det.

Ulf var ordförande för Löabygdens Hembygdsförening åren 1981-86. När han hoppade av från den posten gjorde han det med motiveringen att han ville ägna sig mer åt sig själv och de sina ett tag. Men inte blev det väl så mycket av med det. Nu fick ha istället desto mer tid att ägna åt arkivet och han fanns som vanligt med i de flesta hembygdsaktiviteter i byn. Med bestämmande hand och egensinnig vilja. Men med en oändlig arbetskapacitet och en obruten kärlek till bygden.

När sjukdomen första gången grep efter Ulf för drygt 15 år sedan märktes ingen stor förändring. Han kom tillbaka med strålningsskadad hals och vattenflaskan som ständig följeslagare och fann en god terapi i att arbeta med alla papper i arkivet. Och det arbetet fortsatte han med, även sedan han flyttat till Kopparberg och funnit en ny hembygdsförening att engagera sig i.

När arkivfogden nu skulle in på ny operation kände han väl att det ändå var dags att lämna över en del av arbetet. Han kallade till arkivet och pekade och visade och demonstrerade en del av sitt arbete där. Men något riktigt överlämnande blev det ändå inte.

– Äsch, sa han, det där kan ju jag göra sedan.

Men det hann varken bli operation eller sedan för Ulf Johansson. Han avled hastigt den 10 september 2005 och lämnade ett besynnerligt tomrum efter sig i Löa. Nästan handfallna står vi här och undrar hur i allsindagar vi bäst ska förvalta det fantastiska arkiv som Ulf Johansson lämnat i arv.

Samordningsgruppen. Forts. fr sid 4.

hyttan fick ny rödfärg. Länsstyrelsen och Lindesbergs kommun bidrog till kostnaderna på sammanlag 1,5 miljoner.

Man kan efter detta knappast påstå att man är färdig. Fortsatt underhåll av de gamla byggnaderna kommer ju alltid att behövas. Men Samordningsgruppens samordnande funktion är i stort sett överspelad. Tanken att den unika enheten hytta, kvarn, såg ska bevaras tillsammans är väl etablerad.

Hyttelagets extra stämma i december förväntas godkänna förslaget att Löa Hyttelag och Kvarnbolaget går samman i en fusion. Förmodligen kommer även sågen att införlivas i samma bolag. (Det är Hembygdsföreningen som äger sågen. Beslutet är i skrivande stund inte definitivt, men styrelsen har ställt sig positiv till ett förslag att sälja sågen för en krona till det sammanslagna hyttan/kvarnbolaget.)

Kontakterna med läns- och riksantikvarieämbetet är goda, kanalerna för

framtida äskanden om renoveringsbidrag väl upparbetade. Behovet av att kalla Samordningsgruppen till ordinarie möte två gånger om året är helt enkelt inte så stort längre. Hembygdsföreningens styrelse har således beslutat att formellt upplösa denna grupp från och med i år.

Med allt det goda arbete som gruppens engagerade medlemmar gjort för Löa i mycket gott minne bevarat.

Tjugoårig guldgruva har mist sin fogde

Mycket spännande arbete återstår i Löa Byarkiv

Löa Byarkiv har hunnit fylla 20 år. Det invigdes den 24 augusti 1985 av landshövding Elvy Olsson och de gamla skrifterna talar om en stor dag för Löabygdens Hembygdsförening.

Funderingar på ett arkiv i Löa hade först uppkommit i den så kallade Samordningsgruppen, som inrättades 1979 (se sid 4). Samtidigt som de gamla kulturbyggnaderna, hyttan, kvarnen och sågen, rustades och bevarades, borde också alla typer av dokument över arbete, liv och leverne i byn samlas in och räddas till eftervärlden, tyckte man.

Mer konkret form tog planerna på ett arkiv 1983, när en insamlingslista cirkulerade i bygden och Arkivfonden inrättades för alla frivilliga bidrag. I november 1984 visades Lars Åbys film *Barn i By*, som då fyllde 20 år, och behållningen från filmvisningen gick till Arkivfonden.

När det i februari 1985 stod klart att Riksantikvarieämbetet beviljat pengar för en ny stor upprustning av hytta, kvarn och såg, fanns det även tillräckligt med medel i Arkivfonden. Bygandet av arkivet kunde således samordnas med det stora renoveringsarbetet.

Arkivet gömdes finurligt i ett av de gamla kolhusen och stör inte miljön, men har väl gjutna betongväggar, som på bästa sätt bevarar de skatter som finns där.

När det 1996 var dags att utöka arkivet, för att få plats med ännu mer bygdehistoria, fick Hembygdsföreningen bidrag från Adolf Lindgrens Stiftelse, Logen Löa Välgång, Löa-Vasselhyttans Svinavelsförening, Löa Hyttelag, revysektionen och Åke Eriksson.

Storslaget arbete

Arbetet med att samla in alla gårds handlingar, protokollsböcker, kartor, fotografier och allt annat till arkivet kom, som vi vet, att främst falla på Ulf Johansson. Han åkte själv runt i gårdarna och talade om vikten av att låta gamla papper och fotografier förvaras på ett mer betryggande sätt än på torra vindar eller fuktiga källare. Han samlade in, arkiverade och katalogiserade.

Att vi nu i arkivet har en veritabel guldgruva mitt i byn för hembygds-

intresserade och släktforskare har sagts många gånger. Och så är det ju. Ulf Johansson gjorde ett storslaget och ovärderligt arbete. Problemet nu, när Ulf lämnat oss så hastigt, är bara vem som ska kunna ta över detta arbete?

Väl bevarat

Delar av Hembygdsföreningens styrelse besökte arkivet härförleden och det var väl inte utan att den översköljdes av en viss matthet. Här finns så mycket att ta tag i!

Det kunde konstateras att det som nu finns i arkivet är väl bevarat. Ingenting kommer att förfaras. Och ingenting ligger än så länge i vägen. Även om man kan undra om författningsförsamlingar från 1652, mängder med gamla biblar, katekeser och predikotexter och en hel del annat verkligen behöver sparas i ett byarkiv. Det mesta är katalogiserat och registrerat, men att riktigt sätta sig in i allt som finns och var det står på hyllorna, utan Ulfs personliga kännedom om vad han har tagit emot är ändå inte lätt.

Datoriserat

Gårds- och föreningshandlingar har till övervägande delen hunnit registreras av Sofie, det vill säga ett datorprogram för arkivmaterial. För släktforskare till exempel går det att söka i datorn på ett namn och få besked om i vilka handlingar det namnet finns med och i vilken arkivkartong de handlingarna finns.

Av de flera tusen fotografier som finns i arkivet har däremot endast en liten del hunnit skannas in och registrerats i datorn ännu. Här finns alltså ett stort, roligt, spännande men mycket tidskrävande jobb att göra.

Tyvärn finns här också en hel del fotografier, utan information om när och var de är tagna och vad eller vem som finns med på bilden.

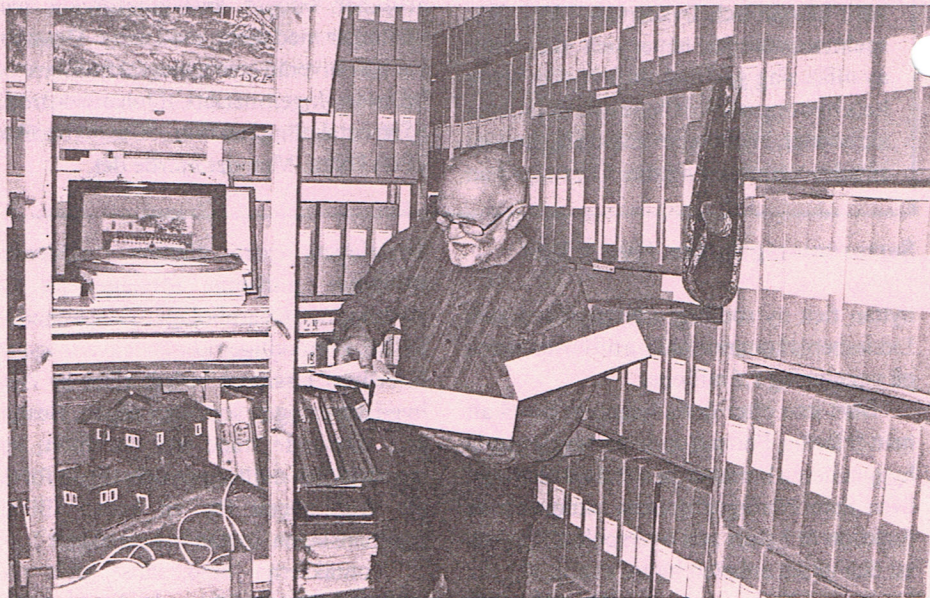
Enskilt arkiv

Löa Byarkiv är ett enskilt arkiv. Det betonas noggsamt i de första skrivningarna om arkivet. Allt material här är inte arkivets egendom utan är deponerat av enskilda personer, och är således inte utan medgivande tillgängliga för forskning.

Noteringar om huruvida material skänkts till eller deponerats i arkivet finns, men styrelsen är i nuläget inte säker på hur sådan information ska hanteras.

Om någon av Löa-Bladets läsare eventuellt är intresserad av arkivarbete och vill ta över posten som arkivfogde blir Hembygdsföreningens ordförande Eric Wickman glad. Tel 0580-30092.

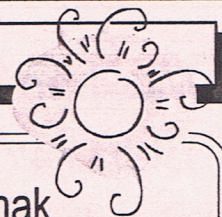
Kanske kan en del av arkivarbetet vara sådant som arbetsförmedlingen kan ge lönebidrag till. Men frågan är om arbetsmiljön anses tillräckligt god i arkivet. Ett toalettrv i anslutning till arkivet torde vara nödvändigt. Hembygdsföreningen planerar att söka EU-bidrag för ett sådant.

Lars Cederin konstaterar att mycket intressant finns i arkivets kartonger

Rapporter från sommaren

Publiken svek lyckad Löafest

Årets Löafest blev mycket lyckad. Festkommittén med Ingrid Wieselgren och Lillemor Ardesjö i spetsen hade verkligen tänkt till och jobbat, för att göra en fest för alla åldrar. Med allt från marknad och trolleri till högklassig musikunderhållning av lokala förmågor och elvamannaorkester från Stockholm.

Trevligt blev det också. Alla som var där var mycket nöjda. Men det räcker tyvärr inte, det kom inte tillräckligt många.

– Vi som jobbade med festen tyckte förstås att det var roligt att de som kom tycktes uppskatta det arbete vi lagt ner, säger Ingrid Wieselgren, men tanken med Löafesten är ju också att den ska ge ett överskott till Bygdegårdsföreningens och Sportklubbens övriga verksamheter. Det gjorde den inte i år och till nästa år får vi lov att tänka om igen.

Ingrid berättar att Sportklubben och Bygdegårdsföreningen kommer att ha ett möte i november, för att diskutera festens fortsatta öde. Att lägga ner en 77-årig tradition känns förstås inte bra, men någonting måste göras. Finns det nya krafter som orkar och vill ta över och fortsätta att arbeta på familjefestemat? Ska man återgå och lägga huvudvikten vid ungdomsfestandet och satsa på ett verkligen stort publikdragande (och dyrt) band? Eller finns det helt nya idéer? Löafestkommittén tar tacksamt emot idéer och förslag och – inte minst – personer som vill vara med att jobba.

Men laxen nappade

Veckan därpå var det Hembygdsföreningens tur att anordna sina traditionella Hembygdsdagar enligt beprövat mönster. Laxfiske i kvarndammen, konstutställning i kvarnen, bollrace i ån och spelmansstämma i hyttan på lördagen och gudstjänst i hyttan på söndagen. Den första laxen var uppfiskad endast tre minuter efter startskottet, vädret var nådigt och även kassören var nöjd med detta evenemang.

Teater i skogen – nyhet som gav mersmak

Sommarens nyhet var Älvan som slutade att dansa, utomhusteater för barn tre dagar i mitten av juli.

Publiken leddes av Gullfina och Silverstrå på en spännande vandring neråt tackängen och mötte älvor och troll och diverse andra sagofigurer på vägen. Vädret var inte på sitt vänligaste humör denna gång, men denna nyhet fick ett klart positivt mottagande ändå. De

kommentarer som Löa-Bladet uppsnappat från såväl yngre som äldre delar av publiken kan sammanfattas i ett stort JÄTTEBRA!

Ekonomiskt blev det ingen succé i år, men regissören Helena Brussel från Dramaten, Karin Målefors och övriga i ensemblen samt ledamöterna i hembygdsföreningens teatersektion är överens om att återkomma nästa år.

Många vinnare och få skadade i Löas egen mångkamp

2005 års upplaga av Löiaden lockade inte mindre än 60 bybor i åldrarna 0-100 år. (Dvs. tävlingsklasserna hade sådan åldersindelning, men det gick inte att återfinna varken bebisar eller 100-åringar i startfältet).

Löa Sportklubbens populära arrangemang ägde rum den 27 augusti i strålände sol, och förutom några av dragkampsrepet skrapade armar och en avsliten hälsena i längdhoppsgrenen, inträffade inga större incidenter. Arrangörerna bjöd som vanligt på en väl genomförd och planerad tävling. 80-meterslöpningen fick fart på de flesta, men frågan är om inte kolaregnet lockade fram de snabbaste löpningarna den här dagen.

Medaljer delades ut under jubel och applåder, och det var många som stolt bar guldmedaljen om halsen till arbetet följande vecka med önskemålet om att få bli titulerad Olympisk Guldmedaljör (åtminstone gjorde undertecknad det).

Grenar i denna häftiga mångkamp är längdhopp, straffsparkar, löpning 80m, kula samt sportspegel. Det sistnämnda innebär bollkastning genom hål med olika poäng.

Ett vandringspris instiftades i fjol, då Per Gunnarsson och Emil Persson var lika duktiga och båda fick sitt namn inristade. I år blev Lina Aronsson totalsegrare och fick därmed en inteckning i pokalen. Den som får

två inteckningar i pokalen vinner densamma. På andra och tredje plats totalt i år kom Fredrik Alexandre och Andreas Arvidsson.

I dragkampen mellan Östra och Västra Löa visade ”västerlänningarna” var de starkaste krafterna finns.

Maria Lindstedt
Guldmedaljör.

Resultat klassvis:

Flickor 0-5 år (2 deltagare) 1. Karin Olofsson. 2. Maja Söderlöf. **Flickor 6-7 år (2):** 1. Maja Olofsson. 2. Julia Aronsson. **Flickor 8-9 år (5):** 1. Carolina Alexandre. 2. Mary Larsson. 3. Moa Söderlöf. **Flickor 10-12 år (4):** 1. Lina Aronsson. 2. Malin Sundvall. 3. Fia Lindstedt. **Flickor 13-15 år (2):** 1. Rebecca Ahlberg. 2. Julia Ardesjö-Lie. **Flickor 16-100 år (5):** 1. Maria Lindstedt. 2. Lisa Lager. 3. Penny Long.

Pojkar 0-5 år (1): 1. Lucas Nyström. **Pojkar 6-7 år (3):** 1. Fredrik Alexandre. 2. Linus Nyström. 3. Samuel Larsson. **Pojkar 8-9 år (3):** 1. Philip Gunnarsson. 2. Jonis Eriksson. 3. Jesper Arvidsson. **Pojkar 10-12 år (9):** 1. Andreas Arvidsson. 2. Simon Åhrlin. 3. Henrik Alexandre. **Pojkar 13-15 år (10):** 1. Micke Holfve. 2. Karl-Olov Holfve. 3. Filip Wieselgren. **Pojkar 16-100 år (14):** 1. Per Gunnarsson. 2. Emil Persson. 3. Marc Ericsson.

Mer från sommaren:

Den kvällen flöt det mesta i Löa

Jesus gick på vattnet i Löa. Jo, det är faktiskt sant. Fast med viss modifikation...

Den 29 juli anordnades nämligen för andra året en Båtorientering på Löas farvatten, och årets tema var mytologi med mera, om man så får säga.

Diverse flytetyg – allt från gistna ekor till fräsiga motorbåtar – flöt fram mellan Sörsjön och Norrsjön allt medan båtfolket svarade på frågor och gissade gåtor.

Faster Anna som Mulle

I fjol var temat väsen vid vatten, varför såväl Näcken som en sjöjungfru syntes i sjökanten. Men i år hade arrangerade Kultursällskapet tagit ut svängarna mer. Erika Herren spelade harpa och Anna

Larsson agerade Mulle som delade ut stilpoäng till de som tog sig fram utan motor (och på så sätt skyddade de trädrötter som blottläggs av svallvågor från båtar som åker för fort).

Jesus och Hades

Anders Carli gick på vattnet i Jesusgestalt, Moa Gunnarsson flöt som en groda i flera timmar. Stefan Westman var Hades, Bryan Herren och Christian Dam spelade countrymusik på Boholmarna och systrarna Maria Lindstedt (adept) och Lisa Lager (schaman) bjöd på runtolkning och örtté på Uddnäsudden. Astrid Ericsson höll dessutom i det organisatoriska.

Förhoppningsvis kommer det populära arrangemanget att bli en tradition.

Ny asfalt för bättre skridskobana

Många gläds åt den fina asfalten som ligger nylagd i väntan på vinter och is. Sportklubben fick ju 100.000 kronor av Svenska idrottsförbundets satsning Handslaget, och det har finansierat nytt underlag, brunn och lampor så isen blir fin och farbar för alla skridskoåkare. Såväl skridskoskola som ishockeyspel är att se fram emot.

Inte riktigt fullskjutet

Årets älgjakt har hittills resulterat i 13 vuxna djur och fyra kalvar, rapporterar Viltvårdsområdets ordförande Jonas Åby. Tilldelningen för Löas fyra jaktlag var 15 vuxna djur och fritt med kalv.

– Men det har varit lite tunt med kalv de senaste åren, säger Jonas och det finns väl många orsaker till det. Jag vill inte bara skylla på rovdjur.

Sammanlag deltog drygt 60 jägare i Löa. Älgjakten får fortsätta till 31 januari om någon skulle vilja det och kvoten inte är fylld till dess.

Dalviks Kvarn
ordnar också traditionell julmarknad i år. Det blir torsdagen 15:e december. Med kaffe, musik och extra trevligheter i butiken. Alf och Britt Carlsson hälsar välkomna till Östannor.

LUM vaknar till efter babyboom

Hur det kommer sig att det går upp och ned i befolkningsstatistiken i Löa ska vi nog inte gå in på, men faktum är att det under det senaste året blivit mer fart på barnafödandet i byn. Föreningen LUM, Löa Unga Mammor, har fört en slumrande tillvaro utan nämnvärda aktiviteter, men så för något år sedan föddes en del bebisar i byn.

– Det har varit något av en babyboom, säger Madeleine Elenius i LUM.

Och det faktum att det rullar en del barnvagnar i byn glädjer alla. Vi vet hur viktigt det är med återväxten för både skolans och dagis vidkommande, även om det är allt fler utanför byn som visar intresse för skolan.

Barnen har fram till nu varit för små för att träffas i organiserad form i Lokalen, men mammorna har ändå velat träffas. De har därför ägnat sig åt samvaro av mer informellt slag hemma hos varandra.

Madeleine, som är mamma till de tre småflickorna Maja, Agnes och Alva, berättar att LUM nu återupptagit lekstimmarna i Lokalen på måndagarna mellan 9.30 och 11.30 (dit ju alla får komma med sina barn – även pappor alltså, föreningsnamnet till trots!).

– Barnen har ju blivit lite större, så nu tycker de att det är kul att leka med leksakerna där. De åker rutschkana, kör runt på de små bilarna och så vidare.

Var och en har med fikabröd, men kaffet bjuder LUM på. Verksamheten är inte organiserad mer än så, men Madeleine berättar att mammorna har diskuterat att ordna sångstunder eller annat.

– Vi får se vad det blir. Vi har inte börjat med någon annan verksamhet heller i LUM än så länge. Många har ju så mycket annat, bland annat med dagis och skolan.

– Bytardagarna medförde mycket arbete, men gav väldigt lite ekonomiskt, så de ordnas inte längre. Men jag skulle nog tro att det blir en julgransplundring här framöver. Det är ju inte så mycket jobb, och till de festerna brukar ju många fler komma, inte bara de här allra minsta, säger Madeleine.

Om det blir en julfest, kommer datum och tid att anslås vid Ljungbergs i god tid i förväg.

